

STANOWISKO

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 16 listopada 2012 r.

w przedmiocie proponowanego kierunku zmian legislacyjnych, których celem będzie wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzającego niezgodność art. 21f ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 63, poz. 425 ze zm.) z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 kwietnia 2011 r. (K 19/08) stanowiący przedmiot wystąpienia Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Sejmu z dnia 11 października 2012 r. i uznający niezgodność z Konstytucją art. 21f ust. 2 zdanie pierwsze ustawy lustracyjnej z 2006 r. wskazuje, że stwierdzona niezgodność z powołanymi w tymże wyroku Trybunału przepisami Konstytucji była wynikiem pozbawienia sądów dyscyplinarnych możliwości różnicowania kary dyscyplinarnej orzekanej wobec osoby, która złożyła niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, co do rodzaju kary, okresu jej trwania, możliwości odstąpienia od wymierzenia kary, bądź też poprzestania na ostrzeżeniu lub upomnieniu wówczas, gdy przepisy dyscyplinarne na to zezwalają w przypadkach mniejszej wagi. Odwołując się do utrwalonej linii orzecznictwa, Trybunał Konstytucyjny jednocześnie wskazał (s. 20 uzasadnienia), że sąd dyscyplinarny (komisja dyscyplinarna) musi mieć zapewnioną możliwość dostosowania kary do stopnia zawinienia, co wymaga zróżnicowania przez ustawodawcę sankcji dyscyplinarnej. Przytoczona – w niezbędnym zakresie i dalsza treść uzasadnienia powołanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego – wytycza kierunek zmian legislacyjnych, mających zapewnić prawidłową realizację tego orzeczenia.

Właściwym – zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa - rozwiązaniem legislacyjnym jest wprowadzenie do art. 21f ust. 2 odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów ustaw regulujących odpowiedzialność dyscyplinarną sędziów, prokuratorów, radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz komorników. Odesłanie powinno zapewnić możliwość właściwego wyboru i stosowania kar dyscyplinarnych przewidzianych w tych przepisach, zasad przedawnienia i możliwości odstąpienia od ukarania oraz realizacji innych zasad dotyczących prowadzenia postępowania dyscyplinarnego i orzekania w tych sprawach.

Proponowane rozwiązanie umożliwi sądom (organom dyscyplinarnym) wyjaśnienie wszelkich okoliczności związanych ze złożeniem fałszywego oświadczenia lustracyjnego, w szczególności w zakresie celów i okoliczności współpracy z komunistycznymi organami bezpieczeństwa państwa, stopnia zawinienia osoby współpracującej oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów. Ponadto sądy (organy dyscyplinarne) będą miały zapewnioną możliwość miarkowania kary w zależności od rodzaju popełnionego deliktu dyscyplinarnego, postawy sprawcy oraz prognozy jego zachowania w przyszłości. Brak takiej możliwości był jedną z przesłanek, na podstawie których Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności art. 21f ust. 2 wskazanej powyżej ustawy z Konstytucją RP.